

سفراشات امام رضا(ع) برای روزهای پایانی شعبان المعلم:

وَ أَتَقَ اللَّهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ فِي سِرِّ أَمْرِكَ
وَ عَلَيْكَ وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسِبُهُ
إِنَّ اللَّهَ بِالْأَمْرِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا
وَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تَقُولَ فِي مَا بَقَيَ مِنْ هَذَا الشَّهْرِ
وَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تَقُولَ فِي مَا بَقَيَ مِنْ هَذَا الشَّهْرِ
«اللَّهُمَّ إِنِّي لَمْ تَكُنْ غَافِرُ لَنِّي فِيمَا مَضَى
مِنْ شَعْبَانَ فَاغْفِرْ لَنِّي فِيمَا بَقَى مِنْهُ»
نقوا پیشه کن؛ در امور نهان و آشکار
بر خداوند توکل کن، چرا که هر کس
به خدا توکل کند، خداوند برای او کافی است؛
زیرا خداوند رساننده است کار خود را،
و برای هر چیز اندازه ای قرار داده است،
در باقیمانده ماه شعبان این ذکر را زیاد بگو؛
خداوند! اگر در آن چه از شعبان گذشته، مرا
نیامرزیده‌ای، پس در باقی مانده این ماه مرا ببخش!
وسائل الشیعه، ج. ۱۰، ص ۳۱ وسائل الشیعه، ج. ۱۰، ص ۳۰۱
* توجه: *

نشریه موازین (ا) می توانید
از طریق سایت پاسدار و سراج اندیشه دریافت کنید.

نماینده ولی فقیه در سپاه
وقریباید شرعی ضوابط و برنامه ا
مساوات اطباق با اسلامی قصی

- س(۸) در بحث نماز مسافرآمده است که: «واجب است راننده در غیر از سفر اول نماز خود را تمام بخواند ولی در سفر اول نمازش شکسته است، هر چند طولانی باشد، منظور از سفر اول و دوم چیست؟
- ج) اگر رفت و برگشت در نظر عرف، یک سفر محسوب شود مثل استادی که از وطن برای تدریس به شهری سفر کرده و هنگام عصر یا فردای آن روز به مبدع برمی‌گردد، در این صورتی رفت و برگشت سفر اول محسوب می‌شود؛ و در صورتی که عرفایک سفر نباشد مثل راننده‌ای که برای حمل کالا به مقصدی حرکت کرده و از آنجا به مکان دیگری برای حمل مسافر یا کالای جدید سفر نماید و سپس به وطن مراجعت می‌کند که در این فرض، سفر اول با رسیدن به مقصد، تمام می‌شود.
- س(۹) روزه‌دار در چه صورتی اگر مسافرت کند روزه‌اش صحیح است و باید روزه‌اش را تمام کند؟
- ج) در صورتی که مسافر قبل از ظهر سفر کند و پیش از ظهر به وطنش یا محل اقامتش بروگردد، در صورتی که در سفر افطار نکرده باشد، باید روزه آن روز را بگیرد، و چنانچه بعد از ظهر مسافرت کند، باید روزه آن روز خود را تمام کند.
- س(۱۰) اگر ماشین راننده‌ای بر اثر حادثه‌ای برای مدتی متوقف شود و راننده برای تعمیر و خرید لوازم به شهر دیگری مسافرت نماید، با توجه به اینکه با ماشین خود سفر نکرده، آیا باید در مانند این سفر نمازش را تمام بخواند یا شکسته؟
- ج: اگر در این سفر شغل او رانندگی نباشد و عرف هم این سفر را سفر شغلی نداند، حکم دیگر مسافران را خواهد داشت.

س^۵) کسی که رانندگی ماشین شغل ثابت و دائمی او نیست، ولی برای مدت کوتاهی وظیفه رانندگی به او محول می‌شود مثل سربازانی که وظیفه رانندگی را در پادگان‌ها بر عهده می‌گیرند، حکم نماز و روزه‌شان چه می‌شود؟

ج) اگر از نظر عرف، رانندگی ماشین در آن مدت موقت شغل آنها محسوب شود، حکم سایر رانندگان را خواهند داشت.

س^۶) اگر فردی وطنش مثلاً قم باشد؛ ۱۵ روز را در وطن بماند و ۱۵ روز رابه شهر دیگری که وطنش نیست (مثلاً به اراک) برود و از آنجا هر روز صبح برای کار به ۱۵ کیلومتری اراک برود و شب برگردد، حکم نمازش در اراک و محل کار چگونه است؟

ج) نماز ایشان در اراک و محل کار شکسته است؛ گرچه سفر ایشان به اراک سفر اول است ولی ۱۵ کیلومتر بعدی سفر حساب نمی‌شود و تا سفر شرعی که حدود ۴۵ کیلومتر است انجام نشود، نماز قصر است.

س^۷) من هر هفته برای زیارت حضرت معصومه علیها السلام و انجام اعمال مسجد جمکران به شهر قم مسافت می‌کنم، آیا در این سفر نماز را تمام بخوانم یا شکسته؟
ج) در این سفر، حکم سایر مسافرین را دارید و نماز شما قصر است.

۲

س^۸) گروهی از همکاران در محل ماموریت سفرهای پسی در پی شغلی دارند یعنی در خلال هر ده روز حداقل یک بار برای شغل، سفر انجام می‌دهند و این تردد شغلی دو یا سه ماه ادامه دارد، حکم نماز و روزه آنان چگونه است؟

ج) اگر مدت دو ماه، هر ده روز دو سه سفر شغلی یا سه ماه هر ده روز یک سفر شغلی دارند - به طوری که ده روز یکجا نمی‌مانند - یا یک ماه، هر روز سفر شغلی می‌روند، در سفرهای شغلی در مبدأ، مقصد و بین راه، نماز تمام و روزه صحیح است و اگر بین سفرها، ده روز یا بیشتر یکجا ماندند، در اولین سفر شغلی بعد از ده روز، نماز شکسته است و در سفرهای بعدی نماز تمام می‌باشد و در سفرهای شخصی حکم مسافر دارند.

س^۹) شخصی از وطن به مقصد شهری مسافت می‌کند که تا اول آن شهر مسافت شرعی نیست لکن تا نقطه‌ای که مقصد اوست (مثلاً منزل دوستش) مسافت شرعی می‌باشد، آیا برای محاسبه مسافت شرعی اول شهر ملاک است یا نقطه‌ای که در آن شهر مقصد فرد می‌باشد؟

ج) اگر برای نقطه خاصی سفر نکرده بلکه مقصد او خود شهر است، اول شهر ملاک است؛ اما اگر نقطه خاصی مد نظر است، مثلاً دوستی او را به منزل یا باغی که در داخل همان شهر است دعوت کرده، در محاسبه مسافت، همان نقطه باید در نظر گرفته شود.

۳

س^{۱۰}) مأموری در روزهای غیر کاری (مثلاً جمعه‌ها یا مرخصی‌های روزانه) در محل اسکان استراحت می‌نماید یا به سفر یک یا چند روزه تفریحی در شهرهای مختلف کشور محل ماموریت (که فاصله آن‌ها تا شهر محل اسکان بیش از حد ترخص - مثلاً ده کیلومتر - و یا بیش از حد شرعی سفر - مثلاً سی کیلومتر - است) می‌رود حکم نماز و روزه مأمور یادشده بالا در وضعیت‌های سه‌گانه مذکور، چیست؟

ج) اگر از ابتداء، قصد خروج از محل اسکان نداشته و قصد اقامت ده روز کرده باشد، و بعد از خواندن یک نماز چهار رکعتی قصد خروج نماید خارج شدن از آنجا به مقدار کمتر از مسافت شرعی، به قصد اقامت ضرر نمی‌رساند و نماز در محل سکونت و رفت و برگشت تمام است، لکن اگر از ابتدا تصمیم به رفت و آمد بیش از حد ترخص باشد، اگر مقدار خروج تا کمتر از مسافت شرعی و آنهم به میزان ۶ یا ۷ ساعت در مجموع ده روز باشد، قصد اقامه صحیح و نماز تمام است و در صورتی که به مقدار مسافت شرعی از محل اقامت خارج شوبد، نماز شکسته است مگر بعد از بازگشت مجدداً قصد اقامت نماید.

س^{۱۱}) فردی که برای شغل هر ده روز یک بار به حد مسافت شرعی می‌رود و همسرش را نیز با خود می‌برد، حکم نماز همسرش چیست؟ اگر شکسته است آیا راه حل‌های صوری مشکل‌گشا می‌باشد؟

ج) نماز همسر شکسته است و سفر شغلی معیار است و با یک تدبیر صوری مسأله حل نمی‌گردد.

۱